

РЕШЕНИЕ

№ 8356

гр. София, 23.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 25.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9436** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.107, ал.2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтП).

Образувано е по жалба на адв. М. П., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) №РД-14-1954/11.07.2019г., издадена от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - [населено място], към Изпълнителната Агенция „Автомобилна администрация“ (ИААА). С оспорваната Заповед, на основание чл.107, ал.1 във вр. с чл.106а, ал.1, т.6, б. „в“, предл. 1^{-во} и ал.2, т.5 ЗАвтП на дружеството е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) – временно спиране на дейността, до доказване на финансова стабилност, но за не повече от три месеца, чрез отнемане на удостоверенията на пътните превозни средства към Лиценз №07542 за извършване на обществен автомобилен превоз на товари на територията на РБългария.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната ПАМ, като постановена при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие с материалноправните норми и в пълно несъответствие с целта на закона. По същество поддържа, че при постановяване на оспорвания акт не са били взети предвид всички относими факти и обстоятелства и административният орган не е подложил на преценка представените от търговеца документи, удостоверяващи финансовата му стабилност. Сочи, че ответникът не е дал на дружеството указания за отстраняване на нередовности, в

случай, че такива са били констатирани. Счита, че при издаване на процесната Заповед не е била съобразена установената от закона периодичност и срокове за доказване на финансова стабилност. Претендира, че законът не свързва критерия за „финансова стабилност“ с евентуални текущи задължения в рамките на определен период от текущата финансова година, каквито могат временно да възникнат предвид динамиката на стопанската дейност. Твърди, че прилагането на правната норма в противен смисъл противоречи на основните принципи в административния процес – принципите на съразмерност и на предвидимост. Чрез процесуалния си представител адв. П. моли съда да отмени Заповед №РД-14-1954/11.07.2019г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък.

Ответникът – НАЧАЛНИК на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, оспорва жалбата. В писмено становище с вх. №25429/15.08.2019г. излага доводи, че Заповед №РД-14-1954/11.07.2019г. е законосъобразен административен акт и моли съда да отхвърли жалбата срещу нея. Не претендира за разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.107, ал.2 ЗАвтП. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице, чиито права и законни интереси са непосредствено засегнати от административния акт. Не е спорно между страните и съдът приема за установено по делото, че жалбоподателят [фирма] е притежател на Лиценз №07542/26.07.2011г. за извършване на обществен автомобилен превоз на товари на територията на РБългария, със срок на валидност до 25.07.2026г.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РД-14-1954/11.07.2019г. е постановена от компетентен орган в кръга на правомощията му съгласно чл.107, ал.1 ЗАвтП. За установяване на това обстоятелство по делото е приета и не е оспорена Заповед №РД-01-212/15.05.2015г. видно от която изпълнителният директор на ИААА е упълномощил началниците на Областни отдели „Автомобилна администрация“ да прилагат ПАМ по чл.106 и чл.106а ЗАвтП (т.4).

Съдът намира обаче, че административният акт е постановен при допуснати съществени нарушения на основни принципи на административния процес, установени в чл.7 и чл.9 АПК – принципите на истинност и на служебно начало. При издаване на процесната Заповед са нарушени и действащите материалноправни норми и целта на закона.

Съгласно чл.6, ал.1 ЗАвтП обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на РБългария, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, или удостоверение за регистрация - за

извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон.

В чл.7, ал.2 ЗАвтП е регламентирано, че лиценз на Общността и лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на РБългария с автомобили с българска регистрация се издава на търговци по смисъла на Търговския закон (ТЗ), когато отговарят на изчерпателно посочените в т.1 – т.4 изисквания, сред които и това за финансова стабилност. Според определението, дадено в чл.7, ал.6 ЗАвтП изискването за финансова стабилност е изпълнено, когато търговецът разполага с достатъчно ресурси, с които може да гарантира за нормалното стартиране и функционирането на транспортното предприятие и няма задължения за данъци и осигурителни вноски, освен когато са отсрочени или разсрочени по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Условията и редът за извършване на обществен превоз на товари са регламентираны в Наредба №33/03.11.1999г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Р. (Наредба №33/1999г.), издадена от министъра на транспорта. Според приложимата норма на чл.76, ал.7, т.3 от Наредба №33/1999г. наличието на финансова стабилност се доказва всяка година в 10-дневен срок от заверяването на годишния финансов отчет за последния отчетен период от регистриран одитор или преди изтичане на срока, за който е сключен договорът за застраховка, или срока, за който е издадена банковата гаранция, както и при настъпване на някое от основанията, изрично посочени в т.1 и т.2. В ал.12 на чл.76 от Наредба №33/1999г. е регламентирано, че за установяване на съответствието с изискването превозвачът да няма задължения за данъци и осигурителни вноски лицензиращият орган изисква от органите по приходите издаването на удостоверение за наличие или липса на задължения по чл.87, ал.11 ДОПК.

Когато превозвачът престане да отговаря на изискванията за финансова стабилност законът предвижда на последния да бъде приложена ПАМ - временно спиране на дейността по извършване на обществен превоз на пътници или товари за срок до отстраняване на несъответствието, но за не повече от три месеца. Мярката се прилага чрез отнемане на заверените копия на лиценза на Общността или на удостоверенията към лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на РБългария (чл.106а, ал.1, т.6, б. „в“, ал.2, т.5 ЗАвтП).

В случая на 20.05.2019г. жалбоподателят [фирма] е подал Справка за доказване на финансова стабилност във връзка с притежаването на Лиценз за обществен превоз на товари на територията на РБългария, регистрирана при ответника с вх. №33-14-29-1317. Видно от отбелязването на първата ѝ страница (л.26, 27 по делото) към справката е било приложено Удостоверение за липса на задължения по чл.87, ал.6 ДОПК, както и копие от годишния финансов отчет на дружеството, заверен от регистриран одитор. По делото е прието и не е оспорено Удостоверение с изх. №22250201900120555 от 13.05.2019г. (л.89), издадено от Териториална дирекция – С. на Националната агенция за приходите (ТД на НАП), офис СДО, в което е декларирано, че [фирма], ЕИК[ЕИК] - няма задължения.

Независимо от представеното Удостоверение за липса на задължения, е била извършена проверка в информационната платформа RegIX (R. information exchange system). Според представената Справка за наличие/липса на задължения (л.15) лицето с ЕИК[ЕИК] „има задължения над въведения праг от лв“. Въз основа на тази справка на дружеството е било изпратено уведомление с рег. №33-14-29-1317-(1)/30.05.2019г.

в което е посочено, че при разглеждане на документите по заявление за доказване на финансова стабилност към лиценз №07542 и извършена проверка в базата данни на НАП е констатирано, че дружеството е със задължения. На търговеца е указано в срок от 10 работни дни да отстрани констатираните нередовности за което писмено да уведоми ИААА или в противен случай ще му бъде приложена ПАМ по чл.106а, ал.1, т.б, б. „в“ и чл.106а, ал.2, т.5 ЗАвтП.

По делото не се твърди и не са ангажирани доказателства в указания му 10-дневен срок търговецът да е представил пред ИААА нова информация и доказателства за липса на задължения за данъци и/или осигурителни вноски. След извършване на повторна проверка в базата данни RegIX на 07.08.2019г. е била постановена оспорваната Заповед №РД-14-1954/11.07.2019г.

При постановяване на акта административният орган не се е съобразил с материалната доказателствена сила на Удостоверението за липса на задължения, издадено от длъжностни лица на ТД на НАП (изх. №22250201900120555). Това Удостоверение е официален свидетелстващ документ и доказва с обвързваща доказателствена сила, че фактът, предмет на удостоверителното изявление на органа, който го е издал, се е осъществил така, както се твърди в документа. Съдът приема, че автентичността и истинността на Удостоверението от 13.05.2019г. не са били оборени в хода на административното производство, доколкото представените по делото справки от 20.05.2019г. и от 07.08.2019г. нямат достоверна дата, както и не се установява кой е техният издател – кое е лицето извършило проверката, на какво основание и какви конкретни параметри са били зададени за търсене в информационната платформа. От т.нар. Справки за наличие/липса на задължения не може да се установи какви задължения и за какъв период е имало дружеството към датата на проверката, изискуеми ли са тези задължения и какъв е техният размер.

Доколкото резултатите от извършените справки в информационната платформа RegIX са дали повод за съмнение относно истинността (автентичността и/или верността) на представения от [фирма] документ, административният орган е следвало да изиска от ТД на НАП и да получи служебно по електронен път официална информация за наличието или липсата на задължения на дружеството към определен момент. Това задължение произтича както от разпоредбата на чл.87, ал.11 ДОПК, така и от заложените в административния процес принципи на истинност и на служебно начало. Съгласно приложимата норма на чл.7, ал.1 и чл.9, ал.1 АПК административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, а административният орган е длъжен да събере всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица.

Като не се е съобразил с обвързващата доказателствена сила на официалния документ, удостоверяващ липсата на изискуеми задължения за данъци и осигурителни вноски на дружеството – жалбоподател и не е изпълнил задължението си да събере всички относими доказателства и да установи по безспорен начин фактите, относими за правилното решаване на поставения пред него въпрос, началникът на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - [населено място] е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 650 (шестотин и петдесет) лева – за държавна такса и за адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък на разноските и доказателства, че реално са били заплатени.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
С.-град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД за прилагане на принудителна административна мярка №РД-14-1954/11.07.2019г., издадена от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - [населено място], към Изпълнителната Агенция „Автомобилна администрация“.

ОСЪЖДА ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА АГЕНЦИЯ „АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ“, представлявана от изпълнителния директор, с адрес: [населено място], [улица], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление в [населено място], п.к. 1404, [улица], сумата 650 (шестотин и петдесет) лева – разноси по адм. дело №9436/2019г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова